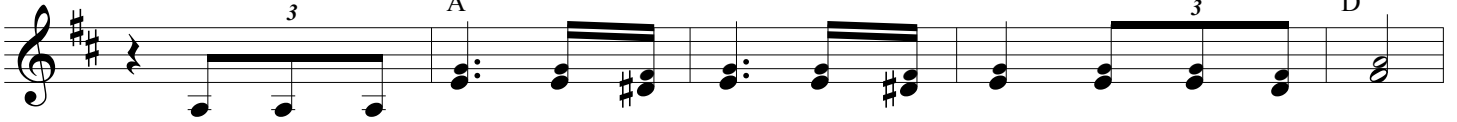

Một chiều mùa đông

Phạm Xuân Chiến

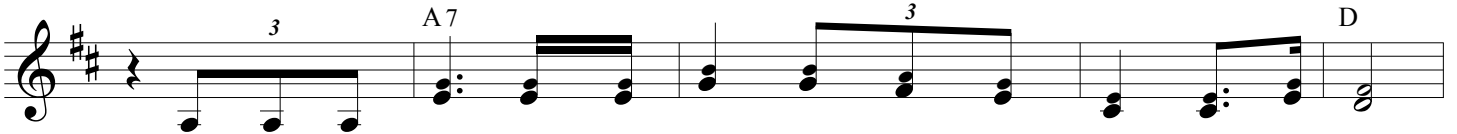
PK: 1. Một chiều mùa đông, trên đồng hoang, sương lạnh rơi, tuyết giăng khắp trời.
2. Dòng đời lặng trôi, như thuyền nan, trên dòng sông đã buông mái chèo.
3. Cuộc đời của con khi buồn vui, khi sầu lo, đắng cay với đầy.

Một chiều mùa đông, khi trần gian đang chìm trong cơn mê lạc thú.
Tình bạc tựa vôi, theo thời gian, êm lặng qua như mây lộng gió.
Hòa quyện vào nhau khi bình an, khi khổ đau, phong ba ngập lối.

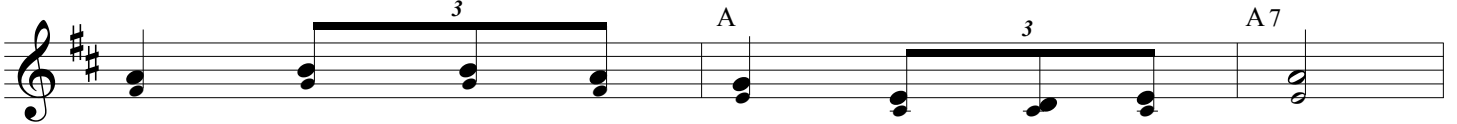
Và chiều mùa đông, Ngôi Hai Chúa Trời sinh xuống dương gian, trong lâm than.
Để rồi chiều nay, ta mang trong mình muôn nỗi âu lo, bao sầu đau.
Để rồi chiều nay, nơi hang đá nhỏ cung kính tôn nghiêm, con quỳ đây.

Bò lừa quỳ bên mang hơi ấm đến cho Vua Trời, nằm rét run.
Lặng quỳ cầu xin muôn ơn thánh, xuống trên con hèn lòng giá băng.
Một lòng thậm xin, luôn vững bước, sống theo gương Ngài, dù khó nguy.

ĐK: Hãy hát xướng ca mừng, vì nay Chúa đã giáng sinh. Người

ơi! kíp đến nghiêng quỳ, suy phục tôn kính.

Hãy hát xướng ca mừng, tình yêu Chúa đến muôn đời. Ngài

ban cho khắp nhân trần ơn an bình.